

туряли на пръстолът тъ и сваляли главатарете на наемната германска войска, които станали същти владалци на Италия. Най-сетнъ единъ отъ тия войводи, *Одоакръ*, накаралъ последният римски царь *Ромула Августула* да се отрече отъ пръстолът тъ, и се нарекъ самъ кралъ на Италия въ 476 г. следъ Христа. Тая година се брои въ историята година на Падание то на Западно то Римско царство.

Одоакръ не владалъ много време Италия; той се принудилъ да устъпи място то си другиму, на единъ по-силенъ германски войвода, сир. на Теодориха Источноготский.

На времето на Хунско то владичество Источноготи ти се заселили въ владѣнието на Византийска та държава, между Дунавъ и Адриатическо море. На скоро следъ Атила кралъ у тѣхъ се явилъ Теодорихъ Великий, който съ славата си надминалъ всички ти германски водаче, които живѣли въ епохата на Велико то Прѣселение на народи ти. Византийский дворъ, за да се избави отъ опасниятъ близо-съдъ посочилъ му Италия за богата плѣчка; Византийский царь се ималъ за правъ наследникъ на свалениятъ Ромула Августула, та съ слава оставилъ това наследство на Теодориха.

Источноготский кралъ се вдигналъ на бой тако-речи съ всички ти народъ: той повелъ до 200,000 души, които могли да носятъ оръжие; следъ тѣхъ вървѣли на кола жени и дѣца. Следъ мъчно прѣминование прѣзъ источните Алпийски планини, Источни ти Готи слѣзли въ Сѣверна Италия. Одоакръ се затворилъ въ ягка Равена, и юнашки се бралилъ тамъ три години; и нѣ гладъ тъ го накаралъ да се прѣдаде (493 год.) При това Теодорихъ се боялъ отъ побѣдениятъ противникъ, та на една гостба убилъ Одоакра. Цѣла Италия се покорила на Теодориха, който така основалъ тамъ *Источноготско кралство*.

Между това въ Британия били основани *Англосакски господарства*. Въ началото на V вѣкъ Стилихонъ повикалъ отъ тамъ римски ти войски да бранятъ Италия отъ Гер-